

Прилог 2

СЕВЕРНОАТЛАНТСКИ ДОГОВОР

Прилог 2

СЕВЕРНОАТЛАНТСКИ ДОГОВОР

Вашингтон, 4 април 1949 година

Страните во Договорот ја потврдуваат својата верба во целите и во принципите на Повелбата на Обединетите нации и нивната желба да живеат во мир со сите народи и со сите влади.

Тие се решени да ја чуваат слободата, заедничкото наследство и цивилизацијата на своите народи, засновани врз принципите на демократијата, индивидуалната слобода и владеењето на правото.

Тие работат на промовирањето на стабилноста и добросостојбата во североатлантската област.

Тие се решени да ги обединат своите напори за колективна одбрана и за зачувување на мирот и безбедноста. Затоа, тие се согласија на следниов Североатлантски договор:

Член 1

Страните преземаат обврска, како што е дадено во Повелбата на Обединетите нации, да решат каков било меѓународен спор во кој би можеле да бидат инволвирали, со мирни средства и на начин на кој нема да бидат загрозени меѓународниот мир, безбедноста и правдата и дека во рамките на своите меѓународни односи нема да се влуштат во закани или во употреба на сила, на каков и да е начин што не е во согласност со целите на Обединетите нации.

Член 2

Страните ќе придонесуваат кон натамошниот развој на мирните и пријателски меѓународни односи, преку зајакнување на нивните слободни институции, со цел да се овозможи подобро разбирање на принципите на кои се засноваат овие институции и преку промовирање на услови за стабилност и добросостојба. Тие ќе се обидат во своите меѓународни економски стратегии да ги избегнат судирите и ќе ја поддржуваат економската соработка со некои од нив или со сите.

Член 3

Со цел што поефикасно да се постигнат целите од Договорот, страните - поединечно и заеднички - преку континуирана и ефикасна самопомош и заемна помош, ќе ги одржуваат и ќе ги развиваат своите индивидуални и колективни капацитети за спротивставување на вооружените напади.

Член 4

Страните ќе се консултираат меѓу себе секогаш кога, според мислењето на која и да е од нив, постои закана по територијалниот интегритет, политичката независност или по безбедноста на која било од страните.

Член 5

Страните се согласија дека оружениот напад против една или повеќе од нив во Европа или во Северна Америка ќе се смета за напад против сите и се договорија дека доколку се случи таков оружен напад, секоја од нив - користејќи го правото на поединечна или колективна самоодбрана, како што е дадено во член 51 од Повелбата на Обединетите нации - ќе и помогне на страната или на страните кои се нападнати, преземајќи - поединечно и во соработка со другите страни - акција што ќе одговара на потребите, вклучувајќи и употреба на оружени сили, заради возобновување и одржување на безбедноста во Северноатлантската област.

За секој оружен напад и мерките преземени како резултат на истиот, веднаш треба да биде известен Советот за безбедност. Таквите мерки ќе бидат сопрени кога Советот за безбедност ќе ги преземе мерките коишто се неопходни за возобновување и за одржување на меѓународниот мир и безбедност.

Член 6¹

Заради член 5, оружениот напад на една или повеќе страни треба да вклучува оружен напад на територијата на која било страна во Европа или во Северна Америка, врз претставништвата на Франција² во Алжир, врз окупацииските сили на секоја страна во Европа, на островите под јурисдикција на која и да е страна во Северноатлантската област северно од Повратникот на ракот или на бродовите или авионите во оваа област на која било од страните.

Член 7

Договорот не влијае и нема да се толкува како да влијае на кој било начин врз правата и обврските што произлегуваат од Повелбата на Страните кои се членки на Обединетите нации или од првичната обврска на Советот за безбедност за одржување на меѓународниот мир и безбедност.

1 Член 6 е изменет и дополнет со член 2 од Протоколот на Северноатлантскиот договор за прием на Грција и на Турција.

2 На 16 јануари 1963 година Северноатлантскиот совет го дополни и го измени овој Договор со својата одлука С-R(63)2, точка V, во врска со независноста на алжирските одреди на Франција.

Член 8

Секоја страна објавува дека ниту еден од меѓународните ангажмани што се во сила меѓу неа и која било од другите страни или некоја трета страна нема да биде во конфликт со одредбите од Договорот и дека ќе ги преземе сите мерки за да избегне вклучување во каков било меѓународен ангажман што е во конфликт со овој Договор.

Член 9

Страните организираат Совет, во кој секоја од нив ќе има свој претставник, заради разгледување на прашањата во врска со имплементација на овој Договор. Советот ќе биде организиран така што ќе може да се состане брзо и во секое време. Советот ќе воспостави подредени тела, во зависност од потребите. Конкретно, Советот ќе воспостави одбранбен комитет кој веднаш ќе предложи мерки за имплементација на членовите 3 и 5.

Член 10

Страните можат, со едногласен договор, да поканат која било европска земја да се приклучи кон овој Договор доколку таа може да ги унапреди принципите на овој Договор и да придонесе кон безбедноста на северноатлантската област. Секоја држава којашто е поканета на овој начин, може да стане страна во овој Договор, преку депонирање на својот инструмент на пристапување кај Владата на Соединетите Американски Држави. Владата на САД ќе ги информира сите страни за депонирањето на секој таков инструмент за пристапување.

Член 11

Овој Договор ќе биде ратификуван и неговите одредби ќе бидат спроведени во согласност со нивните ценети уставни процедури. Колку што е можно побрзо, инструментите за ратификација ќе бидат депонирани кај Владата на Соединетите Американски Држави, која ќе ги информира сите други потписнички за секој депозит. Договорот меѓу земјите кои го ратификувале истиот ќе стапи во сила веднаш штом ратификациите на поголемиот број потписнички, вклучувајќи ги ратификациите од страна на Белгија, Канада, Франција, Луксембург, Холандија, Обединетото Кралство и САД, ќе бидат депонирани, а во однос на другите држави ќе стапи во сила на денот на депонирањето на нивните ратификациии.

Член 12

Откако Договорот ќе биде во сила 10 години или во кое било време по тоа, Страните - доколку некоја од нив го побара тоа - ќе се консултираат заради разгледување на Договорот, земајќи ги предвид факторите што

во тој момент влијаат врз мирот и безбедноста во Северноатлантската област, вклучувајќи го и развојот на универзалните, како и на регионалните активности, во согласност со Повелбата на Обединетите нации за одржување на меѓународниот мир и безбедност.

Член 13

Откако Договорот ќе биде во сила дваесет години, секоја Страна од Договорот ќе може да престане да биде страна, една година откако барањето за откажување ќе и биде доставено на Владата на САД, која ќе ги информира владите на другите страни за депонирањето на секое известување за откажување.

Член 14

Овој Договор, кај кој и англискиот и францускиот текст се сметаат за подеднакво автентични, ќе биде депониран во архивите на Владата на Соединетите Американски Држави. Таа Влада ќе достави соодветно заверени копии до владите на другите земји-потписнички.